

дружината, зема пушката и весело гледа насамъ-нататакъ. Стоянка дохожда при Ясѣнова и шѣпне му; а Ясѣновъ ѝ климва съ главата си. Сичките момци захващатъ да са цѣлуватъ между себѣ си и да са прощаватъ. Мнозина плачатъ; но повечето са смѣятъ и подскачатъ. Баба Койка са крѣсти и чете молитва. Турската войска са показва.

ЯВЛЕНИЕ IV.

Единъ турски войникъ.

Хей, вървете пасамъ — тука сж.

КАРАДЖАТА.

Тука сж зертъ. (Пушка и войникътъ пада.)

Ясѣновъ.

Напредъ, момчета! напредъ, юнаци! Качвайте са на скалата. (Качватъ са на скалата.)

Христовичъ.

Нишете добре и не хабете си барутътъ. Турчинътъ не чини повече отъ осемъ пари. Колкото за черкезите, то ние трѣба да ги избиеме съ камъне, защото тѣхната душа не струва нито половинъ фишекъ.

Дѣдо Никола.

Боже, помагай! Смъртъ на турските кучета!

Мнозина.

Аминъ! Напредъ, напредъ!

Захваща са ожесточенъ бой. Поляната са покрива съ турски и черкезски лешове. Турците отстъпятъ. Стоянка вѣзва байракътъ си за една тояга и присъединява са съ дружината; а Ясѣновъ я гледа съ въсхищение.

Ясѣновъ.

Джржете са, юнаци, за да са не посрамите предъ